

Какво търси кадъна по това време у насъ и защо ѝ се толкова много израдваха?

Кадънитѣ азъ твърде не обичахъ. Срѣщалъ съмъ ги по-отблизу въ банята. Тѣ често силомъ изтласкваха и мама и баба отъ топлитѣ чешми, за да седнатъ тѣ и по-рано да се измиятъ. Тѣхни деца плезѣха ми се и ме биеха безъ причина отъ глезеностъ. Тѣ не имъ се караха, а винаги се смѣеха надъ моитѣ плачове.

Събеседниците още стоеха на крака и нѣщо шепнѣха съ кадъната. Ненадейно тя смъкна отъ себе си фередже и яшмакъ и ги сложи на страна. О чудо, о величие! Въ блѣскава форма, съ сабя отъ лѣво, револверъ отъ дѣсно, предъ насъ стоеше строенъ руски офицеръ, парадно облѣченъ.

Георги Бейрутлиевъ! Не! Това е ангелъ, отъ небето слѣзълъ.

Георги Бейрутлиевъ пристига.

Всички мже въ захласъ и съ хълцане наредъ зеха да го цѣлуватъ най-напредъ по челото и по лицето, а после и